

Odborníci vám radí

KDYŽ PES VRČÍ NA DÍTĚ

Máme doma mopse ve stáří 15 měsíců. Podle literatury se má jednat o plemeno, které je rádo s dětmi a nesnaží se zaujmout nějaké významnější postavení v hierarchii rodiny. Jsme úplná rodina se třemi dětmi ve věku 22, 16 a 10 let. Bydlíme v rodinném domku. Stalo se nám, že pejsek už dvakrát nepřátelsky zavrčel na nejmladší dceru a chtěl se na ni vrhnout a zřejmě ji i kousnout. Poprvé žena, která byla u incidentu, zakročila jen slovně. Druhého dne se to po návratu dcery ze školy opakovalo, tak jsem zakročil já a dvakrát jsem třepnul pejska složeným časopisem po zadku a hlasitě mu vynadal. Od té doby, je to už deset dní, pejsek dceru naprosto ignoruje. K nám ostatním se chová normálně. Co s tím máme dělat? Jak máme srovnat vztahy těch dvou? Dcerka je z toho špatná, takže pokud můžete, budu rád za každou informaci.

J. S.

Odpovídá
MVDr. Hana Žertová

Etologická poradna,
rozbor a řešení nežádoucího
chování psů a koček
e-mail: poruchy@chovani.info

Všichni příslušníci téhož plemene nemusejí mít stejnou povahu, každý pes je osobnost a chová se nejen na základě zděděných povahových vloh, ale také podle nabytých zkušeností a momentální situace. Je možné, že vašemu pejskovi dcerka způsobila nějakou nepříjemnost nebo bolest, třeba nevědomky, je také možné, že podobnou zkušenost udělal s jiným dítětem a došlo k asociaci. Jiným vysvětlením by mohla být vzájemná konkurence dcery a psa v nárocích na určitá privilegia – bezesporu k těm velmi ceněným patří vaše pozornost a přízeň.

Optimální cestou k nápravě je tzv. desenzitizace a kontrapodmiňování. To znamená naučit psa, aby strpěl přítomnost dcery bez vrčení, a navíc mu ukázat, že se mu vyplatí chovat se k dcerce přátelsky. Je to složitý postup, vyžadující zkušenost a cit, proto jej doporučuji provádět pod vedením zkušeného cvičitele nebo terapeuta. Spočívá v odměňování psa za klidné chování v přítomnosti dcery pamlskem a přehnanou pozorností, a naopak v ignorování,

tedy odepření pozornosti a dalších požitků, pokud bude reagovat vrčením. Fyzické tresty nejsou vhodné, protože pes si spojí přítomnost dítěte s trestem a bude o to

agresivnější. Každá chyba může zmařit dílčí výsledek.

Pokuste se sehnat náhubek, i když mopsi nejsou právě nejlepší adepty pro nošení tohoto „doplňku“. Naučte jej koš bez protestů snášet, aby jej mohl mít nasazený při cvičení. Také je třeba jej naučit pár cviků základní poslušnosti, kterými jej budete moci usměrnit. Koš by se měl nasadit vždy, když bude dcerka v jedné místnosti se psem. Ta by se nyní neměla snažit na psa mluvit nebo jej hladit, dokud se jeho chování vůči ní nezlepší. Ať se mu spíše vyhýbá. Až když cvičení pokročí tak, že pes bude při jejích příchodech a přítomnosti klidný, může na něj během cvičení promluvit, pohladit jej, podat mu sama pamlsek. Princip zůstává stále stejný – vaše pozornost a odměna za jeho toleranci. Poté, co pes přichody dcery do místnosti i její oslovení a pohazení toleruje bez vrčení a nervozity, je možné sundat koš a celé cvičení postupně zopakovat.

Při agresivitě psů vůči dětem je zapotřebí maximální opatrnosti. Doporučuji proto nechat nikdy dcerku se psem samotnou, bez dozoru.

BURZITIDA

Co to je burzitida? Můj pes Toby ochrnul a veterinář diagnostikoval právě tuto nemoc. Lze proti ní něco podniknout pro-

střednictvím přírodní medicíny? Kromě toho, že mám Tobyho šetřit, mi bylo doporučeno prozatím vyčkávat, a tak bych ráda slyšela, co si o tom myslíte vy.

Petra Neumannová

Odpovídá Sylvie Eschová

– věnuje se alternativní veterinární medicíně (např. reiki, geopatologie, biorezonance, terapie barvami, telepatie aj.)

Burzitida je zánětlivé onemocnění tíhového váčku (burzy) v oblasti kloubu, zvláště ramenního a loketního. Tíhový váček je umístěn mezi kostmi a šlachami, vazy a svaly a jeho úkolem je zmenšovat tlak mezi nimi. Při infekci nebo po nějakém poranění může dojít k zánětu těchto tíhových váčků a mohou se dostavit příznaky ochrnutí. Symptomy se zhoršují po vydatném pohybu. Nejvíce ohroženi jsou psi velkých plemen, kteří hodně polehávají, nebo psi, kteří se intenzivněji věnují sportu.

Doporučuji přikládat arnikový obvaz a denně ho obnovovat. Místo něj lze použít také Kyttha plazmu nebo netučný tvaroh. Jednou denně by se rovněž měla podávat arnika D30. Při akutním zánětu burzy bychom měli třikrát až šestkrát denně podávat Hepar sulfuris D3 střídavě s Silicea D4. Střídavě se oba tyto preparáty podávají proto, že Hepar sulfuris působí v akutním případě a Siliocia zabraňuje tomu, aby onemocnění nepřešlo do chronické fáze. Další možností léčby akutních případů jsou Apis D3, Belladonna D3 a Bryonia D3. Všechny tři preparáty by měly být podávány třikrát až šestkrát denně. Další preparáty, které se osvědčily při burzitidě, jsou Jodum, Ruta graveolens, Arsenicum jodatum, Rhus toxicodendron, Calcium phosphoricum a Kalcium chloratum.

V každém případě doporučuji nechat tyto preparáty otestovat. obraťte se s tímto požadavkem na nějakého terapeuta praktikujícího přírodní medicínu, který dokáže zjistit, zda jsou dané medikamenty pro vaše zvíře vhodné. Neměli byste ztrácet cenný čas, jedněte rychle, než onemocnění přejde do chronické fáze. Pokud už k tomu došlo, i tak je možné pokusit se o léčbu výše uvedenými prostředky, protože stále zůstává možnost, že se podaří průběh onemocnění zastavit nebo ho vyléčit. I v tomto případě doporučuji nechat léky před podáním otestovat.

FOBIE ZE ZVUKŮ

Našeho mladého psa jsme si zvykli brát

všude s sebou – i na různé slavnosti a podobné akce. Doposud se tam cítil dobře, v poslední době však začíná projevat zvýšený neklid – a to už ve chvíli, kdy na akci přijdeme. Při jednom (velmi vzdáleném) ohňostroji se dokonce celý vystrašený schoval pod stůl a velmi neklidný teď je i při bouřce. Veterinární lékařka naznačila, že by se mohlo jednat o počínající fobii ze zvuků. Je to možné? Domnívali jsme se, že je důležité, aby náš mladý pes mohl všechno spoluprožívat s námi a aby směl u všeho být. Je to náš první pes, malý desetiměsíční kříženec.

rodina Nováková

Odpovídá Marion Brehmerová

– psychologie zvířat, autorka knih, která má také samostatnou psychologickou praxi pro psy

Pokládám sice za pozitivní snažit se mladému psu zprostředkovat co nejvíce zážitků z okolního světa, ale nic se nesmí přehánět.

Je nezodpovědné vystavovat mladého psa konfrontaci s velmi hlučným okolím. Psi mají výrazně lepší sluch než lidé a silnými hluky velmi trpí. Procházka po městě, návštěva restaurace nebo klidná zahradní slavnost jsou pro výchovu mladého psa důležité a pomáhají mu posilovat vazbu mezi ním a jeho majitelem jakož i sebevědomí zvířete. Ovšem hlučné slavnosti či dokonce návštěva ohňostroje určitě nejsou místa, kam by bylo vhodné brát jakéhokoli psa! Fobie ze zvuků je už skutečná nemoc, i když často vzniká vystupňováním „normální“ citlivosti na zvuky. Pes se schovává, je nervózní, nekontrolovaně vyměšuje, odmítá potravu, je napjatý a může se u něj projevit

zvýšená náchylnost k infekčním nemocem nebo dokonce agresivita.

Fobie ze zvuků nebo i zvýšená citlivost na ně mohou být velmi nebezpečné, protože zvíře reaguje panicky a vymyká se jakékoliv kontrole, takže se například může bezhlavě vrhnout na frekventovanou silnici.

Ve vašem případě naléhavě doporučuji psa pomalu, s velkou trpělivostí a citlivě přivykat na to, aby dokázal několik hodin počkat doma sám, případně ho svěřit do péče přátel nebo sousedů.

Na klidné akce ho s sebou přirozeně můžete i nadále brát. Domnívám se, že se u vašeho psa prozatím jedná „jen“ o o něco zvýšenou citlivost na zvuky, která by se však pravděpodobně dále zvyšovala, pokud by pes byl stále vystavován takovým extrémním podnětům. Teprve až přestane vykazovat známky strachu při klidnějších příležitostech, můžete úplně pomalu stupňovat jeho zatěžování. Ale jen do určitého stupně – seznámte ho se všemi vlivy prostředí, které jsou nezbytné – od jízdy autobusem a tramvají přes procházky po živých ulicích až po návštěvu školky nebo hřiště (na malou vzdálenost, aby měl možnost zvyknout si na zvuky, které děti vydávají).

Ale extrémně hlučného prostředí jakož i cyklistických vyjížděk do centra města byste svého psa měli ušetřit. V opačném případě by mohly následovat vážné poruchy chování.

FYZIOTERAPIE PRO PSY?

Náš pes byl z důvodu natržení křížového vazy operován na pravém kolenu. Co máme dělat, aby byl co nejdříve zase pohyblivý? Slyšel jsem, že k rychlejšímu vyléčení by mohla přispět fyzioterapie, je to pravda?

Petr Bergmann

Odpovídá dr. Astrid Heinlová

– veterinární lékařka působící v Německu s bohatou zkušeností z klinik i samostatné veterinární praxe

Natržení křížového vazy patří k nejčastěji diagnostikovaným onemocněním kolenního kloubu. Existuje sice mnoho studií k různým operačním technikám, ale jen málo takových, které by se zabývaly také pooperační péčí o pacienta. V různých odborných knihách je pro fázi po zákroku doporučována imobilizace (= klidová poloha) zajištěná speciálními obvazy a omezenou aktivitou, která by měla trvat až 12 týdnů. Tato opatření by měla sloužit k tomu, aby zesílily tkáně, a k mechanické ochraně opravné tech-

niky. Jiné studie ovšem poukazují na to, že takový postup je v úzké souvislosti s degenerativními změnami tkání, chrupavek, vazů a svalů. Studie, které se zabývaly natržením křížového vazy u člověka, zjistily, že omezená hybnost kolene po operaci křížového vazy podporuje bolestivost kloubů, úbytek svalů, oslabení měkkých tkání i funkční problémy. I u psů se zdá, že ztráta hybnosti kolenního kloubu přispívá ke vzniku artrózy.

V protikladu ke dřívějším doporučením klidového stavu se proto dnes začíná tvrdit, že včasný pohyb a intenzivní rehabilitace po zákroku povedou k lepšímu výsledku operace křížového vazy. Raná fyzioterapie umožňuje rychlejší a lepší obnovení normální funkce kloubu a redukuje nebezpečí opětovného poranění. Na základě toho se předpokládá, že raná rehabilitace zmírňuje vývoj artrózy (opotřebením kloubů), případně zánětlivých kloubních onemocnění (artritidy). U psů byly jako pozitivní účinky fyzioterapie prokázány lepší hojení tkání, redukce otoků, větší síla svalů a vytrvalost. Psi, kteří se po operaci podrobili rehabilitačnímu programu, vykazovali po šesti měsících výrazně lepší hodnoty zatížitelnosti než ti, kteří se po zákroku pohybovali jen omezeně. Také nebyl zjištěn žádný rozdíl v zatěžování mezi zdravými a nemocnými končetinami. Fyzioterapeutická opatření jsou kontrolované procházky na vodítku, masáže, pasivní pohybová cvičení a plavání. Já bych vám v každém případě fyzioterapii doporučila. Dnes už existují fyzioterapeuti specializující se na zvířata. Možná že vám někoho doporučí váš veterinární lékař, můžete se také podívat na Internet.

Vaše dotazy týkající se psů zasílejte na adresu redakce a obálku označte heslem „Poradna“. Ty nejzajímavější zveřejníme.